

Leszek Sługocki

Moja odpowiedź

Palestra 33/3(375), 82-83

1989

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

toczyłem w literalnym brzmieniu, natomiast zwrot „obecnie 20.000” napisałem w nawiasie, jako podkreślenie moje — Z.K. W ten sposób nie przedstawiłem teże uchwały w sposób nieprawidłowy ani też nie zmieniłem jej treści.

2). Bezpodstawny jest zarzut autora na stronie 96, że nie znam prac:

1. Mariana Cieślaka i E. Weigenda: Die Geldstrafe in der Polnischen Volksrepublik, będącej rozdziałem w pomnikowej książce: Die Geldstrafe in deutschen und ausländischen Recht, wydanej pod red. H.H. Jeschecka i G. Grebinga, Baden-Baden 1978;
2. Leszka Sługockiego: Kara grzywny samoistnej i jej wykonanie, Warszawa 1984.

To, że nie powołałem tych prac w przypisach glosy, oznacza, iż nie korzystałem z nich w czasie jej opracowywania, ponieważ nie było to konieczne. Natomiast z tego wcale nie wynika, że wymienione prace są mi nie znane.

3). Tylko na nieporozumieniu może polegać twierdzenie autora (s. 97) wskazujące moją omyłkę „PiP Nr 6 z 1974 r., a nie z 1972 r.” Jest to bowiem błąd graficzny nie zawiniony przeze mnie.

4). Nigdy i nigdzie nie wypowiadałem tezy, którą niestusnie przypisuje mi autor na stronie 97, pisząc „przecież żadna kara łączna nie może zmieniać jakości kar podlegających połączeniu na niekorzyść skazanego. Tego sędziego Kwiatkowski (i uprzednio prokurator Rajzman) nie dostrzegł”. Wręcz przeciwnie, właśnie w cytowanej glosie na stronie 115 wyraźnie piszę, że „kara łączna w wyroku łącznym nie może stwarzać większej dolegliwości od tej, jaka wynikłaby z kolejnego wykonania zapadłych przeciwko skazanemu wyroków.” Tego oczywiście adw. L. Sługocki już nie zauważył.

Taki obraz zarzutów nasuwa pytanie, jak można było je formułować. Odrzucam myśl, że adw. L. Sługocki nie przeczytał do końca mojej glosy. Moim zdaniem autor owym artykułem na łamach tak szacownego pisma, w którym od kilku lat mam satysfakcję publikować, ukazał wszystkim obiektywnym czytelnikom swoistą „metodę” polemiki.

Zbigniew Kwiatkowski

MOJA ODPOWIEDŹ

Przed wszystkim proszę Czytelnika o przeczytanie mego tekstu z „Palestry” (nr 3/88, s. 96—97). To oszczędzi czasu. Ale do rzeczy:

1. Pogląd p. Kwiatkowskiego, że w dalszym ciągu akceptuje pogląd, iż uchwała SN VI KZP 41/70, OSNKW 1970, nr 10, poz. 120, co do orzekania kary zastępczej jest zasadna — nie jest polemiką.

Powolywanie się na komentarze nic do sprawy nie wnosi, gdyż napisałem: „Pomijam oczywiście komentarze do k.k., które powyższą uchwałą cytowały.”

A tak ubocznie: komentarz J. Bafii i in. (wyd. z 1987 r.) ani w tomie I, ani w tomie II na s. 143 nie cytuje uchwały SN VI KZP 41/70.

II. Gdyby p. Kwiatkowski znał pracę Cieślaka i Weigend oraz moją książkę, to nia napisałby, że stanowisko SN zostało zaakceptowane w literaturze z powołaniem się w przypisie 5 na przegląd orzecznictwa H. Rajzmana.

A tak ubocznie: E. Weigend to Ewa Weigend, a więc nie „Weigenda”, jak pisze p. Kwiatkowski.

III. P. Kwiatkowski twierdzi, że nie zmienił treści uchwały SN. A więc zacytujmy:

P. Kwiatkowski (s. 114) „W razie wymierzenia łącznej kary grzywny przekraczającej 1000 zł (obecnie 20.000 zł — podkreśl. moje Z.K.) należy określić zastępczą karę pozbawienia wolności zarówno wtedy, gdy kara łączna powstała z połączenia grzywny przekraczającej tę wysokość, jak i wtedy, gdy kara ta powstała z połączenia grzywien, z których żadna nie przekraczała tej wysokości.”;

Sąd Najwyższy (OSNKW z 1970 r. nr 10, poz. 120, s. 14): „W razie wymierzenia łącznej kary grzywny przekraczającej 1000 zł należy określić zastępczą karę pozbawienia wolności zarówno wtedy, gdy ta kara łączna powstała z połączenia grzywny nie przekraczającej 1000 zł z grzywną przekraczającą tę wysokość, jak i wtedy, gdy kara ta powstała z połączenia grzywien, z których żadna nie przekraczała tej wysokości.”

Została więc treść zmieniona, czy nie?

IV. Zaznaczając, że kara łączna w wyroku łącznym nie może stwarzać większej dolegliwości, pisał p. Kwiatkowski o „zamiennikach”, a ja napisałem o „zastępczej karze pozbawienia wolności”. To różne problemy.*

Leszek Sługocki

* Na tym zamykamy polemikę między Autorem glosy sędzią drem Zbigniewem Kwiatkowskim a adw. drem hab. Leszkiem Sługockim, uważając sprawę za dostatecznie wyjaśnioną.

Redakcja „Palestry”

KARTKI Z HISTORII

ADAM LITYŃSKI

O TRZECIM STATUCIE LITEWSKIM W CZTERECHSETNĄ ROCZNICĘ

Czterysta lat temu, 28 stycznia 1588 roku, król Zygmunt III Waza zatwierdził nowy Statut litewski z mocą obowiązującą od